

Szent Isten, noha néked / Az eget ülőszéked, / Ott dicsérnek tégedet,
/ Biztat szent ígéreted, / Hogy azért meg nem veted / Földön lakó
népedet. / Együtt vagy vélek, / Kikben alázatos a lélek. / Mi is hát
térdet hajtunk, hogy rajtunk / Könyörülj, s kegyelmeddel fogadd el,
/ Mikor tehozzád emel kezet / Ez a gyülekezet.

szöveg: Lengyel J., Debrecen, 1806
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551 (25. zsoltár)

Úr Is - ten, mi sok szük - sé - get
Se - ge - de - lem - ké - rés vé - gett

É - rez - vén kö - rü - löt - tünk,
E szent hely - re fel - jöt - tünk.

U - ram, a kö - nyör - gő - nek

Il - lesd meg szí - vét és szá - ját,

A té - ged tisz - te - lő - nek

Áldd és szen - teld meg mun - ká - ját!